

begynder at se på: Hvad er det egentlig, vi bruger af papir? Hvordan er vores arbejdsgange? Hvorfor forlanger vi noget konkret på et område? Hvad beskæftiger man sig egentlig med? Hvem efterspørger noget, i forhold til hvad der rent faktisk efterspørgeres? Det ligger jo i dag i det kommunale selvstyre.

Meningen er også at konstatere, at der i virkeligheden er meget stor forskel på kommunerne. Der er en utrolig forskel på, hvad kommunerne i virkeligheden får ud af en hjemmehjælpstime. Der er 50 pct. forskel på den kommune, der gør det bedst, og den kommune, der – i mine øjne altså – gør det dårligst. I en kommune har man altså som hjemmehjælper 50 pct. mere tid hos den ældre end i den kommune ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Men jeg må gøre opmærksom på, at finansministeren ikke har 50 pct. mere tid, end forretningsordenen tilskriver. Så er det fru Karen Klint for anden og sidste korte bemærkning. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er lidt ærgerligt, for så kunne det være, ministeren var nået frem til at svare på det, jeg spurgte om, nemlig om pengene var lige så smukke og fulgte lige så godt med som de smukke ord. For det var det, jeg spurgte om, det var om pengestrømme og ikke om dokumentation for det. Vi er jo sådan set enige om, at der er behov for noget dokumentation, men det hjælper ikke noget, man beder folk om at lave merarbejde, hvis der ikke er tid til merarbejde.

Et godt eksempel på, hvordan tingene ikke hænger sammen efter kommunalreformen, er lønposeprincippet. Det kan være fint at sige til en institution: Her er de penge, du har at gøre godt med. Så skal du få det til at hænge sammen. Jeg ved, at der i den tidligere Jelling Kommune ligger en centerklasse, hvor man har lavet et rigtig godt arbejde, men fordi lærerne der får lidt mere i løn end den almindelige folkeskolelærer, bliver de straffet nu, fordi de skal til at sammenligne lønsumspengeposer. Men det er jo forskellige ting, man gør.

Så de skal lave mindre, fordi de nu skal have en gennemsnitslønsom, altså det gennemsnit, der svarer til folkeskolen. De er blevet tvunget til at få en centerklasse, men den må ikke koste lidt mere, selv om det er lidt dyrere at drive den. Det er da ikke forbedringer, at de skal betale for et princip, de ikke har indflydelse på.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Når det gælder bureaukrati og penge, er jeg overbevist om, at hvis man sanerer bureaukratiet, så frigør man penge. Altså det, der i virkeligheden er tale om, når det gælder om at ændre arbejdsgange, er en sanering af bureaukrati, og det betyder også en frigørelse af ressourcer.

Selvfølgelig er jeg enig i, at det var bedre, om lærerne underviste flere timer. De er jo uddannet til at undervise, og så er det mærkeligt, at den mindste del af lærernes tid i virkeligheden efterhånden går med at undervise. Det burde man tage op som et tema. Men det giver konflikt, fordi det bryder med nogle rettigheder, som lærerne har. Hvad enten vi taler om VUC eller SOSU, er der rettigheder for, hvor meget der må undervises ud af den samlede arbejdstid. Det burde jo være et krav, at de vil undervise næsten hele tiden, og at andre så må løse alle de overflødige opgaver.

Det vil jeg meget gerne diskutere, også ud over det minut eller de 60 sekunder, man har her.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det har sådan set været meget kendetegnende hele dagen igennem, at alle i Folketinget vil det bedste for kommunerne. Regeringen vil give frihed og vise tillid til kommunerne og ingen regler have, der skal være så få regler som muligt, og når man så kommer til handlingerne, bliver det hele jo alligevel dynget til med regler. En lang række af de regler, som vi har kritiseret i dag, er ikke nogen, kommunerne laver.

Hvis man skal tage et eksempel, er det jo ikke nyt, at en folkeskole laver elevplaner, det har de mig bekendt gjort i hundrede år. Det nye er, at de nu skal være centralt fastsatte, de skal lave nationale test og dokumentere i forhold til regeringens behov, ikke i forhold til hvad skolen har behov for. Det samme skal man gøre på ældreområdet, og sådan er det hele vejen igennem.

Det, der er behov for, er sådan set, at vi viser den tillid til kommunerne, at de har nogle ledelser, som skal stå til ansvar. Det kan være kommunalbestyrelsen, det kan være institutionsledelser, og det kan være brugerne. Men det, der er problemet, er, at den her regering og Dansk Folkeparti har bygget det op sådan, at det er ministerielle styrelser, man skal kontrolleres af. Det er det, der har skabt det her unødige bureaukra-